

TELJES ÖNÁTADÁS

Kerekes Ernő

A fájdalom
réseken átsurranó madár,
mindenhhol rád talál.

Nem bújhatsz el bunker magányában,
se tömeg közepén,
legféltebb biztonságod kódját
feltöri könnyedén.
Ha sarki hideg érzéstelenít,
elfagyasztod magad,
ő csak lapul, de el nem pusztul.
Életképes marad.
Ha végül társául szegődsz el,
csöröd az övével vág,
egyszer csak lebuksz magasából.
Onnan fog kacagni rád.
De ha melled a golyóknak tárod,
a köpködőknek arcodat,
a madár vijjogva elrepül.
Isten nyugalma befogad.

A félelem
szegényektől rabló betyár,
terád is rád talál.

Lovon trappol be álmaidba,
durván megostoroz,
még nincseidet is kifosztja,
hiányaidból is oroz.
Szívesen lopkod örömödből,
csak bánatod pótolja ki,
megvámol reményt és bizalmat,
de terheidet élteti.
Ha végül társául szegődsz el,
rombolni együtt járva,
a végső elszámolásnál nincs
betyárbeccsület, se hála.
De ha így szólsz: vedd, amit akarsz,
itt van mindenem, lator;
egyszerre nincs, miből kifosszon.
Isten nyugalma átkarol.

A szégyen
mindent átrágó vitriol,
hozzád is elhatol.

Mérge bénít, és húsod szívja,
elemészt májat, tüdőt;
szíved a lassú járást se bírja,
felállni sincs már erőd.
Bár sok közömbösítőt kínál,
minden kémikus becsap.
Csak pénzed fogy el, meg a reményed,
s a méreg tovább harap.
Ha végül társául szegődsz el,
fröcskölődni kénsavat,
mások kínja téged nem enyhít.
A szégyen egyre dagad.
De ha súlyod többé nem a magad
vagy más ítéletével méred,
fokozatosan felszívódik Isten
kegyelmében a méreg.

A halál
szemedre szálló füstgomoly,
betakar mindenhol.

Föléd száll ragyogó délben,
nem marad más, csak homály.
Látásod messze hegyekre törne,
s a szomszéd bokornál megáll.

Sötétít múltat, árnyékol jövőt,
a jelenben csípi szemed.
Bár ne is látnál, azt kívánod,
de vakként élni is rettenet.
Ha végül társául szegődsz el,
a halál se jóbarát;
kedve szerint használ, és aztán
ellenfélként sújt le rád.
De épp az utolsó ellenség ellen
éled a teljes diadalt:
biztos léptekkel jársz, mivelhogy
látod a láthatatlant.

Ha legyőzted is a négy bitangot,
körültted settenkednek.
De nevezhetsz rajtuk, és mondhatod:
csodás szívességet tettetek,
erőre kaptam a gyengeségben,
a bizonytalanság támaszom,
életre keltem a halál által,
élek örökké, élek szabadon.

Forrás: www.keresztyendalok.hu